

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Drømmen om kvinden (novellen)

Citation: Hjortø, Knud: "Drømmen om kvinden", i Hjortø, Knud: *Drømmen om kvinden*, 1928, s. 155. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_15-shoot-idm139645821417104/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Drømmen om kvinden

Jeg kan ikke forstå, tænkte Henrik, den meget gamle, når han gik sine ledige ture, ene med sine minder og sin stok, — jeg kan ikke forstå, hvorfor jeg altid skal tænke på at kaste med sten og spille bold, i stedet for, hvordan min søn driver gården. Og dertil er nu sidst kommet forestillingen om at spille kroket. Jeg har ikke spillet kroket, lad mig se, de sidste tresindstyve år.

Henrik mødte tre gamle koner, han standsede dem og spurgte: Har i ikke set Helene? Hun var lidt til års, men ikke just gammel, hun havde en lille grøn blomsterkvist i hånden.

Nej, svarede de tre, — hende har vi ikke set. Vi har mødt en Helene, men hun var meget gammel, ligesom vi selv, hun havde en stok i hånden, for hun gik dårligt, og ikke en blomsterkvist, men så er det vel ikke din Helene.

Henrik takkede de tre venligt med mange gammelmandsord, og så gik han videre. Løbe kunde han ikke, og da det var uvist, hvem af dem, der kom langsomst afsted, så var det heller ikke godt at vide, om han nogen sinde indhentede Helene. Han stavrede videre og tænkte på, om Helene kom afsted på lignende måde et stykke forude. Lidt efter skimtede han gennem det faldende halvmørke en gammel kvinde, der stod ved et træ og ventede på ham.

Helene var hvid og gammel, som han selv, men hun smilede, da hun så, han kendte hende; Henrik smilede igen til det gamle ansigt, og når han vendte blikket lidt til siden, da stod der en lille pige med krocketkølle og fletninger, og det ene billede forstyrrede ikke det andet.

Henrik og Helene gik et kort stykke med hinanden, så satte de sig med ansigtet vendt mod solnedgangen, de